

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.012/2026/8-I.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Szilágyi Katalin Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd

ügyvéd1 címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

19.P.23.189/2025/11.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az Innovatív Kommunikáció Alapítványt perköltség és illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Innovatív Kommunikáció Alapítványnak 15 napon belül 558.800 (ötszázötvennyolcezer-nyolcszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint kereseti, 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési és 24.000 (huszonnégyezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A magyarjelen.hu internetes portál bűnügyi rovatában 2025. október 5-én „Botrány: milliárdos értékben játszik ki ingatlanokat egy településli végrehajtó” címmel jelent meg a következő cikk.

[2] **„végrehajtó1 településli végrehajtó szűk köréhez tartozóknak intéz és ad át ingatlanokat. Ezen felül sikerült kijátszania két és fél milliárd forintnyi, végrehajtástól mentes céges vagyont, ami korábban sem állt végrehajtás alatt. Az ő egyik áldozatával készítettünk interjút.**

[3] – **Ezek az ingatlanok elmondása alapján több száz milliót érhetnek. Mennyiért írták ki a végrehajtásban? Ráadásul az ingóságokat sem tudta elhozni a már elárverezett ingatlanokból. Mekkora a kár a jelenleg?**

[4] – A végrehajtásban eddig három ingatlant árvereztek el, melyeket összesen mintegy 366 millió forintra írtak ki, ebből pénzmozgást a vevők nem biztos, hogy realizáltak. A három ingatlan valós piaci értéke kétmilliárd 250 millió forint.

[5] [kiemelt szöveg:] A teljes kár megközelíti az ötmilliárd forintot, mivel végrehajtó1 végrehajtó a végrehajtásban nem érintett további két és fél milliárd forint ingó vagyont minden gondolkodás nélkül baráti személyeknek adta oda.

[6] Ezen személyek cégei rongálással, a területeken alkalmazott, gyakorlatilag vandalizmussal felérő módszerekkel további 500 millió forintos kárt okoztak.

– ***Tudomásunk szerint a legutóbbi kilakoltatás miatt feljelentés is történt, amit nem a „sima” bíróságon tárgyalnak...***

[7] – A 2025. július 3-i iparterületre vonatkozó birtokba adást nem tárgyalják a bíróságon. A településli Rendőrkapitányságon és az ügyészségeken történt a feljelentés, azonban nem nyomoznak, arra hivatkozva, hogy ez szerintük polgári ügy.

[8] Nem tartozik semmiféle polgári ügybe az elloptott céges ingóság, hiszen ez a vagyon nem tartozott sehol, semmikor végrehajtás alá, nincs bírósági döntés, határozat, szerződés róla, és nincs olyan okirat, amelynek hatására ezeket elvihették volna.

[9] Feljelentés történt azzal kapcsolatban, hogy az elkövetők egy egytonnás, 600 literes, a cég tulajdonában álló élőhalas akváriumot is maguknál tartanak. Természetesen ebben az esetben a halak kínzása is felmerült, de ez ügyben sincs rendőrségi előrelépés, a halakról több hónapja semmit sem tudunk.

[10] Érdekes szálak is felmerültek a 2025. július 3-i események kapcsán a településli önkormányzat jegyzői titkárságával kapcsolatban, melyről most derült ki, hogy bizonyos cégek nagy értékű ingó vagyonelemeket rejtettek el ott, viszont hivatalos felhívás ellenére sem adja ki azokat a településli jegyző, és nem is nyilatkozik.

– ***Milyen politikai szálakat és összefüggéseket látnak, észleltek? Elképzelhető az, hogy a követeléskezelő cégek és az árverési vevők valamilyen szimbiózisban lennének? Lehetnek egymás strómanjai?***

[11] – Egyértelműen az MKB Zrt.-től és pénzügyi szervezeteitől indulnak ki a szálak és egy nagy, nemzetközi-magyar autókereskedő cég is érintett lehet az ügyben. Az ügyben megjelenik a cég1 is, illetve egyéb érdekelt1 van bejegyezve az egyik ingatlanon a településli vállalkozónál. A végrehajtások során végrehajtó1 végrehajtó nem számol el az esetleges befolyt összegekkel, és azzal sem, hogy ki fizetett. Nem derül ki, hogy csak papírozás volt-e, vagy tényleges stróman vevők vannak.

[12] **A stróman cégeknek nem volt olyan vagyona, melynek köszönhetően sokmillió árverezéseket folytathattak volna.**

[13] Felmerül a településli földhivatal szerepe is, ami furcsa módon juttatta az egyik stróman céget, a cég2-t az egyik egymilliárd forint értékű ingatlan tulajdonába.

[14] Érdekes egybeesés, hogy pont a cég2 vitte el korábban a cégek valamennyi ingó vagyonát két és fél milliárd forint értékben, mely vagyon szimplán eltűnt, nem volt végrehajtás alá vonva. Megjelenik a cég2 oldalán felperes, aki fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik, ráadásul még meghatalmazást sem csatol.

[15] végrehajtó1 végrehajtó intézte ezen ügyeket, ahol egyéb érdekelt2 bírósági titkár járt el és egyéb érdekelt3 vette át a leveleket, melyek ellen ezáltal nem lehet igénybe venni bírósági jogorvoslatot, mert a településli vállalkozót: az emberi jogaiban, vagyonában sértett felet mellőzték és kiiktatták.

[16] **A településli önkormányzat jegyzői titkárságának** – mely az elvitt vagyon egy részét rejtegeti – szerepével kapcsolatban, minden állításra konkrét bizonyíték: okirat, fotó, fénykép és tanúk állnak rendelkezésre.

[17] Ezeknek a személyeknek az a céljuk, hogy a már felépített strómanvállalkozásaikat feltöltsék további vagyonnal és más személyektől ellopott összegekkel, vagy azok orgazda eladásából szereznek pénzeket, mely a szervezeteik működtetéséhez szükséges, s ekképp finanszírozzák mástól ellopott pénzekből a vállalkozásaikat, mert az állam már nem tudja tovább finanszírozni őket.

– Mi a tervük a jövőre nézve? Milyen esélyeket látnak? Kihez fordulnak?

[18] – A jövőben az összes törvényes utat be kívánjuk járni, és valamennyi médiában fel szeretnénk hívni a figyelmet ezen rendszerszinten működő, szervezett törvénysértésekből élő csoportra, melyben egyesek törvényeken kívül járnak el, ráadásul a korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök segítik őket.”

[19] A felperes sajtó-helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[20] A felperes keresetében a következő helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni:

[21] „Helyreigazítás: A Magyar Jelen online internetes sajtótermékben 2025. október 5-én közzétett, »Botrány: milliárdos értékben játszik ki ingatlanokat egy településli végrehajtó« című cikkben valótlanul állítottuk, hogy felperes ügyvéd nem csatol ügyvédi meghatalmazást, fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik.

[22] Valótlanul állítottuk azt is, hogy ezeknek a személyeknek az a céljuk, hogy a már felépített strómanvállalkozásaikat feltöltsék további vagyonnal és más személyektől ellopott összegekkel, vagy azok orgazda eladásából szerezzenek pénzeket, mely a szervezeteik működtetéséhez szükséges, s ekképp finanszírozzák mástól ellopott pénzekből a vállalkozásaikat.

[23] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy felperes ügyvéd segít egy rendszerszinten működő, szervezett törvénysértésekből élő csoportot, melyben egyesek törvényeken kívül járnak el, ráadásul a korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök segítik őket”.

[24] Kérte az alperest arra is kötelezni, hogy a www.magyarjelen.hu internetes sajtótermék főoldalán 24 órán keresztül: „Valótlanságot közöltünk felperesről” közleményt tegye közzé, amelyre link használatával közvetlenül elérhetővé válik a helyreigazított cikk.

- [25] Kérte az Innovatív Kommunikáció Alapítvány perköltségben marasztalását.
- [26] Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére és a 496. § (3) bekezdésére hivatkozott.
- [27] A felperes szerint a cikkben foglalt valótlan állításokkal szemben az egyéni ügyvédként tevékenykedő felperes a cég2 jogi képviselőjét látta és látja el az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.), valamint a Magyar Ügyvédi Kamara és a Budapesti Ügyvédi Kamara szabályzatainak betartásával.
- [28] Ügyvédi tevékenységével kapcsolatban soha nem marasztalták el. Valós személyazonosságot, valódi e-mail címet használ, és valamennyi ügyében meghatalmazás alapján jár el az Üttv. 34. §-a szerint, amelyet meg is küld valamennyi ellenérdekű félnek és hatóságnak. Nem segít felépített strómanvállalkozásokat abban, hogy azokat vagyonnal, ellopott vagy orgazdaságból származó összegekkel töltsenek fel, és ellopott pénzekből finanszírozzanak. Nem része egy rendszerszinten működő szervezett törvénysértésekből élő csoportnak, és nem segíti ilyen csoportok működését ügyvédként.
- [29] A cikk alkalmas az ügyvédi hivatáshoz fűződő közbizalom megingatására is. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolásának 40-[41 bekezdésére, valamint a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban foglaltakra.
- [30] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.
- [31] Arra hivatkozott, hogy a cikk témája közügy. Köztudomású tényként kérte figyelembe venni, hogy egyes végrehajtókkal szemben büntetőeljárások vannak folyamatban és hogy előfordulnak a végrehajtási eljárásokkal kapcsolatosan anomáliák.
- [32] Az írás beszámol egy végrehajtás alá került ingatlan esetéről. Az ingatlanon ráépítés történt egy másik személy javára. Számos cég telephelyként és székhelyként is az ingatlan üzemelt. A végrehajtási vevő az ingatlant 40 és 70 millió forint közötti árverési áron szerezte meg. A végrehajtó úgy adta át az ingatlant, hogy nem értesítette azokat a cégeket, amelyeknek érdekeltségük állt fenn a területen. A végrehajtási vevő 3-4 milliárd forint értékű vagyontárgyakat „tüntetett el”.
- [33] A cikk az ezzel kapcsolatos jogvitát ismerteti, amely vonatkozásban a felperes relatív közszereplőnek számít, ugyanis a végrehajtási vevők oldalán ügyvédként fellépett.
- [34] A második és harmadik közlés nem a felperesre vonatkozik, a felperesnek nincs perbeli legitimációja. A cikk csak egy fél mondat erejéig utal a felperesre, mint ügyvédre, a közlemény nem érinti az ő személyét, így helyreigazításnak nincs helye.
- [35] A „kifosztott” cégek próbáltak a végrehajtási vevőhöz fordulni. A végrehajtási vevő a károsultak számára létrehozott egy e-mail címet (e-mail cím1). Az ügyvédnek egy arra küldött levélre válaszolt a saját e-mail címéről (a választ a e-mail cím2 címre küldte). Ebben általános tájékoztatást adott arról, hogy károsultként kik jogosultak fellépni. Ehhez az e-mailhez meghatalmazást nem csatolt. Az ügyvédnek személyes tájékoztatását a végrehajtási vevő minden károsultnak elküldte a megadott e-mail címről.
- [36] E tények megalapozzák azokat az állításokat, hogy a felperes nem csatolt ügyvédi meghatalmazást, fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik. Mindez az interjúalany következtetése.
- [37] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül tegye közzé a www.magyarjelen.hu internetes portál főoldalán 24 órán keresztül a „Valótlan-ságot közöltünk felperesről” közleményt, egyidejűleg ennek szövegére kattintással

linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. október 5-én megjelent „Botrány: milliárdos értékben játszik ki ingatlanokat egy településli végrehajtó” című cikkét és az eredeti cikk címe alatt, annak lead-je fölött is elhelyezve, mindaddig, ameddig az eredeti tartalom elérhető, de legkevesebb 60 napig önálló közleményként az eredeti cikkel azonos betűméretben, minden kommentár nélkül tegye közzé az alábbiakat:

[38] „Helyreigazítás:

[39] A 2025. október 5-én megjelent »Botrány: milliárdos értékben játszik ki ingatlanokat egy településli végrehajtó« című cikkünkben azt a valós tény, hogy felperes ügyvéd az egyik károsultnak megküldött tájékoztató levele mellékleteként nem küldte a megbízója által adott meghatalmazást, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy felperes egyáltalán nem csatol meghatalmazást.

[40] Valótlanul állítottuk, hogy felperes ügyvéd fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik.

[41] Valótlanul állítottuk azt is, hogy több személlyel együtt felperes ügyvédnek az a célja, hogy a már felépített strómanvállalkozásait feltöltsék további vagyonnal és más személyektől ellopott összegekkel, vagy azok orgazda eladásából szerezzenek pénzeket, mely a szervezeteik működtetéséhez szükséges, s ekképp finanszírozzák mástól ellopott pénzekből a vállalkozásaikat.

[42] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy más személyekkel együtt felperes ügyvéd segít egy rendszerszinten működő, szervezett törvénysértésekből élő csoportot, melyben egyesek törvényeken kívül járnak el, ráadásul a korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök segítik őket.”

[43] Kötelezte az Innovatív Kommunikáció Alapítványt, hogy fizessen meg a felperesnek 550.000 forint + áfa perköltséget, továbbá az államnak 31.500 forint illetéket.

[44] Határozatának indokolásában idézte Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikk (1) és (2) bekezdésében, az Smtv. 4. § (1) – (3) bekezdéseiben, 10. §-ában, és a 12. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakat.

[45] Az Alkotmánybíróság által kialakított, a 3329/2017. (XII. 8.) és 3357/2019. (XII. 16.) AB határozatokban megismételt alapjogi teszt alkalmazásával úgy foglalt állást, hogy a cikk témája nem tekinthető közügynek. Az érintettek nem minősülnek közszereplőnek, a közlések így nem élvezik a véleménynyilvánítási szabadság szélesebb körű védelmét. Abból a tényből, hogy a Völner-Schadl-ügy közügyet érint, nem vonható le az a következtetés, hogy minden végrehajtással kapcsolatos ügy közügy.

[46] A cikk egy jogvitáról szól, amelynek a felperes a végrehajtási vevő jogi képviselőjeként érintettje.

[47] A „nem csatol ügyvédi meghatalmazást, fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik” közlés tényállítás.

[48] A cikk szerzője tényként közölte, hogy a végrehajtási vevő a károsultak számára létrehozott egy e-mail címet (e-mail cím1). Erre az e-mail címre küldött egy károsult a e-mail cím2 e-mail címről egy e-mailt, amire a felperes válaszolt a saját e-mail címéről, amelyben általános tájékoztatást nyújtott arra vonatkozóan, hogy kik jogosultak fellépni, mint károsultak. Az e-mailhez meghatalmazást nem csatolt. A felperes tájékoztatását, amit személyesen adott a károsultnak, a végrehajtási vevő minden károsultnak elküldte, a saját e-mail cím1 címéről.

[49] A sérelmezett állítások – „nem csatol ügyvédi meghatalmazást, fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik”- együttesen értelmezve azt a képet alakítják ki a felperesről, mintha bujkálva, inkognitóban, jogosultság nélkül járna el.

[50] A „nem csatol meghatalmazást” állítás azt a való tény, hogy a felperes a tájékoztatás mellékleteként nem küldte meg e-mailben a meghatalmazását a kérdést feltevő károsultnak, abban a hamis színben tünteti fel, mintha a felperes a hivatalos eljárásai során nem csatolt volna meghatalmazást. A tájékoztatás szövegéből a felperes meghatalmazotti jogosultsága egyértelműen kitűnik, a tájékoztatás érvényességét a meghatalmazás megküldésének hiánya nem érinti. A „csatol” ige használata a közlést a szöveg teljes kontextusában értelmezve az átlagolvasó számára azt közvetíti, hogy a felperes a cikkben említett eljárások során egyáltalán nem csatolt meghatalmazást.

[51] A „fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik” közlések valós voltát az alperes által csatolt e-mail levelezések nem bizonyítják. A felperes egyetlen egy e-mailt küldött az egyik károsult részére, a saját e-mail címéről. Az, hogy ezt a tájékoztatást a megbízója továbbította az egyéb érintettek részére, a felperes tényleges tevékenységét semennyiben nem érintik. Az állítások nem tekinthetők véleménynek, mert nincs ténybeli alapjuk.

[52] A második közlés a cikk összefoglalását adja, egy bünszervezetről számol be. A kijelentés az írásban korábban megnevezett személyeket, így a felperest is érinti.

[53] A harmadik közlés egy rendszerszinten működő, szervezett törvénysértésekből élő csoportra utal, amelyben egyesek törvényen kívül járnak el. Ráadásul a korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök segítik őket. Ügyvédként pedig a cikk felperesre utal, sőt meg is nevezi őt.

[54] A második és harmadik közlés vonatkozásában a felperesnek van keresetösségi joga.

[55] A közlések valóságát az alperes nem bizonyította.

[56] Az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény szövegét a kérelem keretei között, a felperesre vonatkoztatva fogalmazta meg.

[57] A hírportál üzemeltetőjét a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére perköltség megfizetésére.

[58] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

[59] Az alperes jogorvoslati kérelmében az első fokon hozott határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Kérte a felperes perköltségben marasztalását is.

[60] Érvelése szerint a cikk témája közügy. Az írás egy károsult álláspontját ismerteti egy számos magánszemélyt és gazdasági társaságot jogellenesen megkárosító, vitatható végrehajtási eljárással kapcsolatban.

[61] Az elsőfokú eljárás során körülírta a jogvita lényegét, amelyet az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe, ennél fogva tévesen állapította meg az irányadó tényállást.

[62] Az alperes a fellebbezésben is ismertette a végrehajtási eljárásnak a jogvita szempontjából álláspontja szerint jelentőséggel bíró eseményeit, cselekményeit.

[63] Okfejtése szerint a cikk folyamatban lévő, több szereplős jogvitáról szól, a megszólaló utal is erre több helyen „a jövőben az összes törvényes utat be kívánjuk járni”. A büntetőeljárás megszüntetéséből nem következik, hogy a jogvita nem áll fenn. Annak lényege az, hogy a cikkben nevesített végrehajtó olyan vagyonelemeket is átadott a végrehajtási vevőnek (a cég2-nek) vitatható körülmények között, ami nem a végrehajtás alá vont adósok tulajdonában álltak. Ezen vagyonelemek jelentős részének nyoma veszett. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a jogvita tényét okirattal bizonyította.

[64] A felperes a jogvitában szereplő cég2 jogi képviselőjeként járt el. A csatolt okiratokból is kiderül, hogy többen vitatják a cég2 eljárását, és kérik az eltűnt vagyonelemeket, amelyekre a felperes által megfogalmazott levelet küldi el válaszként az érintett cég. A felperesnek jogi képviselőként arról is tudnia kellett, hogy a végrehajtás során értékesített ingatlanok bérloít súlyos jogsérelem érte, a válaszlevelében megfogalmazott jogi érvelés ezt alátámasztja. Életszerűtlen, hogy a felperes ne tudott volna arról, hogy a cég2 a felperes nevében levelezik egy újonnan készített e-mail címről.

[65] Az ismertetett jogvitában a felperes relatív közszereplő, és az ügyvédi tevékenységével kapcsolatos kritikát tűrnie kell.

[66] Az első közlés valós voltát bizonyította. A felperesnek a végrehajtási ügyben volt meghatalmazása, nem a károsultakkal szemben. Az utóbbit egyébként jelen eljárásban sem bizonyította. A felperes 2025. július 21-én írt egy e-mailt a e-mail cím2 e-mail címre, és ehhez a leveléhez nem csatolt meghatalmazást. Ügyvédi minőségben válaszolt, mégsem igazolta az erre való jogosultságát.

[67] A károsultak abból, hogy a felperes megbízója a felperes által megfogalmazott ügyvédi levelet nem a cég2 hivatalos e-mail címéről küldte, okszerűen vonhatták le az a következtetést, miszerint a felperes ügyvéd fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik.

[68] A második és harmadik közlés vonatkozásában a felperesnek nincs keresetösségi joga. A szöveg egészéből egy átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó sem jut arra a következtetésre, hogy a közlések a felperesre vonatkoznak.

[69] A közlések véleményt, következtetéseket fogalmaznak meg általánosságban, és ténszerű, hogy a cég2 tevékenysége a károsultakkal szemben jogvita tárgyát képezi, és ebben a felperes, mint jogi képviselő több alkalommal feltűnt.

[70] A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesnek a kereseti kérelmével egyező tartalmú helyreigazítás közzétételére kötelezését kérte.

[71] Kérte az ítélet indokolása azon részeinek (35., 89., 93., 96., 97. bekezdések) megváltoztatását is, amelyekben adós képviselője károsultként szerepel.

[72] Kérte az alperes perköltségben marasztalását.

[73] Érvelése szerint az a tény, hogy jelenleg folyamatban van egy néhány végrehajtót érintő büntetőügy, nem teszi a végrehajtási eljárásokat általánosságban közüggé. A cikkben megjelölt végrehajtó egyébként nem érintette a Völner-Schadl ügynek.

[74] Folyamatban lévő büntetőeljárásról nincs tudomása. A kifogásolt közlések tárgya nem volt egyéni sérelmeket meghaladó, társadalmi szintű probléma, nem közügy.

[75] Az alperes a közlések valós voltát nem bizonyította.

[76] Az 1/2015. (I. 16.) AB határozat Indokolásának [39] bekezdésében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az ügyvédként eljáró személy önmagában ügyvédi minősége miatt nem tekinthető sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak, tehát nincs alkotmányos indoka annak, hogy a jóhírnevét megsértő kijelentések ügyvédi minőségére tekintettel ne legyenek szankcionálандók.

[77] Az alperes a felperes ügyvédi minőségével kapcsolatban is hamis tényállításokat fogalmazott meg, amelyek az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására is alkalmasak.

[78] Ahhoz, hogy a bíróság figyelembe vegye az alperes által előadottakat, nem elegendő, hogy az alperes a tárgyaláson körülírja a jogvita lényegét; az alperesnek okiratokkal kell bizonyítania a sérelmezett közlések való voltát.

[79] A felperes a csatlakozó fellebbezésében részletesen bemutatta az érintett végrehajtási eljárás általa lényegesnek ítélt cselekményeit, mozzanatait; kifejtette az ezekkel kapcsolatos jogi álláspontját, és annak alátámasztására okiratokat csatolt. Előadása szerint adós adós (az interjúalany) és az egyéb érdekelt a végrehajtási eljárással kapcsolatos valamennyi jogorvoslati lehetőségüket kimerítették, valamennyi kifogásuk eredménytelen volt, az árverés pedig jogerőssé vált, a felek között jogvita nincs folyamatban. Mind az egész ingatlan árverezése, mind birtokbaadása jogszerű volt. Az ingatlan részét képezi az azon található valamennyi felépítmény, az épületek önálló helyrajzi számon nincsenek kiemelve.

[80] Az ügyvédi kamara a felperes terhére fegyelmi eljárás alapjául szolgáló kötelezettségszegést nem állapított meg, a fegyelmi eljárást megszüntették.

[81] adós feljelentései alapján a rendőrség és az ügyészség bűncselekményre utaló nyomot nem talált, ezért bűncselekmény hiányában az eljárásokat megszüntette. adós közigazgatási pert indított az illetékes kormányhivatallal szemben az árverési vevő tulajdonjogának törlése iránt. A per folyamatban van, azonban ez az eljárás nem a felek közötti jogvita, hiszen abban az árverési vevő alperesként nem szerepel. A felperes nem tud arról, hogy adós által megkárosított harmadik személyek milyen eljárásokat kezdeményeztek adóssal szemben. Tudomása szerint az árverési vevővel szemben peres eljárás vagy más igényérvényesítés nincs folyamatban.

[82] Az első közlés mindhárom eleme (nem csatolt ügyvédi meghatalmazást; fiktív e-mail cím mögé bújik; valótlan személyazonosság mögé bújik) tényállítás.

[83] A e-mail cím2 e-mail címről érkezett levélre saját e-mail címéről, saját nevében válaszolt, így nem valós, hogy fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik. A e-mail cím1 e-mail cím nem a felperes e-mail címe, így arra ráhatása nem volt, nem is lehetett, hogy az árverési vevő arról milyen tartalmú leveleket küld ki bárki számára. Nem felel meg a valóságnak és iratellenes az alperes azon állítása, hogy a felperes nevében kerültek kiküldésre a levelek, hiszen azokon aláírásként „Ügyfélszolgálat” szerepel.

[84] Az elsőfokú ítélet több helyen (35., 89., 93., 96., 97. bekezdések) és a helyreigazítás szövegében is adós képviselője károsultként szerepelt. adós képviselője valójában adós meghatalmazottjaként hivatkozott magára, azonban képviseleti jogát nem igazolta, így a felperes joggal tekintette álképviselőnek. Számára csak általános tájékoztatást adott azzal, hogy felhívta a figyelmét, hogy a Ptk. alapján a meghatalmazásnak milyen alaki és tartalmi követelményeknek kell megfelelnie. adós képviselője megjelölése tekintetében az elsőfokú ítéletet pontosítani kell, őt nem károsultként, hanem adósi álképviselőként kell megjelölni.

[85] Az első közlésben a felperes nevesítve jelenik meg mint a cég2 oldalán feltűnő ügyvéd, és a cikk korábbi része egy bünszervezetszerűen működő társaság által elkövetett visszaélést ismertet. A bünszervezet tagjainak felsorolásával (ideértve a cég2-t, az ügyben eljáró végrehajtót, a név szerint megjelölt bírósági titkárt, és más bírósági dolgozót, a település1i jegyzői titkárságot és magát a felperest) az átlagolvasó a felperest is beleérti azon személyek körébe, akik ellopott összegekkel, gazdaságból származó pénzekkel működtetik a szervezeteiket.

[86] A második közlés – a cikk szövegösszefüggéseit vizsgálva – azt közvetíti, hogy más személyekkel együtt felperes ügyvéd segít egy rendszerszinten működő, szervezett törvénysértésekből élő csoportot, melyben egyesek törvényeken kívül járnak el, ráadásul a korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök segítik őket.

[87] A harmadik sérelmezett közlés a cikk konklúzióját jelenti. Mivel a mondat a korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök felsorolását tartalmazza, mint a rendszerszinten működő, szervezett törvénysértésekből élő csoport tagjait,

és mivel a cikkben korábban név szerint megjelenik felperes ügyvédi minőségében, így az „ügyvédek” megjelölés nem vonatkoztatható ügyvédként másra a logika szabályai szerint, mint a cikkben korábban névvel és hivatással megjelölt felperesre.

[88] A felperes fellebbezési ellenkérelme tartalmában megegyezett a csatlakozó fellebbezésben előadottakkal.

[89] A fellebbezés alapos, a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

[90] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el; felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, a felülbírálat azt teljes terjedelemben érintette.

[91] Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel a másodfokú bíróság az ügy érdemében döntött.

[92] A fellebbezés, a csatlakozó fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a cikk témája közügyet érint-e; a kifogásolt kijelentések a felperes személyét érintik-e; továbbá az alperes a sajtóközleményben a felperes vonatkozásában állított vagy híresztelt-e valótlan tényt, illetve való tényt hamis színben tüntetett-e fel.

[93] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[94] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[95] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatóak, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[96] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[97] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennél fogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleménysszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[98] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. „A megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből

következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[99] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodik, attól függetlenül élvezzi a véleménysszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[100] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának 30. – 32. bekezdései irányadóak.

[101] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás 19.}.

[102] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő alábbi szempontok.

[103] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3., Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozata).

[104] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értékítélet vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[105] Az érintett személy fogalmát a Pp. nem határozza meg, az ehhez kapcsolódóan használt „kereshetőségi jog (perbeli legitimáció)” kifejezés sem szerepel jogszabály szövegében. A „kereshetőségi jog” a jogtudomány, illetve a bírói gyakorlat által kimunkált elnevezése egy tételes jogi normának, mégpedig a Pp. 1. § (2) bekezdésének, amely szerint a bíróság az e törvény hatálya alá tartozó jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Az érintettség (más elnevezéssel érdekelttség) vizsgálata tehát nemcsak joga, hanem kötelezettsége is az eljáró bíróságoknak. Azt, hogy ki jogosult pert indítani, az igényvel fellépő felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat alapján dönthető el, az eljárási törvény az anyagi jogszabályok érvényre juttatásának útjáról rendelkezik. A sajtó-helyreigazítás iránt indított perben felperes csak olyan személy lehet, akinek az Smtv. 12. §

(1) bekezdése által biztosított joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett. A sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a keresetösségi jog megállapításához a cikk teljes tartalmát kell vizsgálni (a Kúria Pfv. 20473/2021/4. számú határozata).

[106] A felperes helyesen hivatkozott arra, hogy önmagában az ügyvédi tevékenysége alapján nem közszereplő. Az adott esetben ugyanakkor annak is jelentősége van, hogy a sajtóközlemény egy jelentős értékű, több milliárd forintos ingó- és ingatlanvagyonra érintő települési végrehajtási eljárásról számol be az adós szemszögéből, az általa elmondottakat interjú formájában közvetítve az olvasók felé.

[107] A végrehajtás érintette a végrehajtás folyamatát, a kialakult helyzetet kritizálja, erőteljes, indulatos véleményt fogalmaz meg a végrehajtó tevékenységével kapcsolatban, azt állítva, hogy a végrehajtó a szűk köréhez tartozóknak intézett és adott át ingatlanokat; végrehajtástól mentes, jelentős értékű céges vagyont játszott ki; nem számolt el az esetleges befolyt összegekkel, és azzal sem, hogy ki fizetett; az árverési vevők stróman cégek lehettek. Ezzel összefüggésben az igazságszolgáltatást és annak szereplőit, a jegyzőt és a földhivatalt is éles kritikával illeti, politikai szálakat is felfedezni vél.

[108] A cikk nem a felperes személyére fókuszál, a neve csupán azzal összefüggésben merül fel, hogy ő a jogi képviselője az adós által strómannak minősített egyik cégnek (cég2). Az adós a magánsérelmei felemlegetésén keresztül közéleti kérdéseket is taglal. Erőteljesen kritizálja a végrehajtásokat, a végrehajtók gyakorlatát, ami folyamatosan társadalmi diskurzus tárgya. Ezért a cikk vonatkozó részei közügyhöz kapcsolódnak. Ez pedig az adott esetben a véleménynyilvánítás határait kitágítja, a felperes ezzel kapcsolatos tűrés kötelezettségét is növeli. A közügyek vitatása körében az őt érintő vagy minősítő, a személyét támadó véleménynyilvánításokat nagyobb türelemmel kell tűrnie a 3145/2018. (V. 7.) AB határozat indokolásának [47] bekezdéséből is következő értelmezés alapján.

[109] Az első közlésből „a nem csatolt meghatalmazást” kijelentés valós tény, a „fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik” állítás való tényekből levont következtetés.

[110] Az állítás azzal összefüggésben jelenik meg, hogy az adós a cég2-t stróman cégnek tartja, amely két és félmilliárd, végrehajtás alá nem vont ingóvagyonra „vitt el”. A felperest e céggel összefüggésben nevesíti, azt állítva, hogy „Megjelenik a cég2 oldalán felperes, aki fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik, ráadásul még meghatalmazást sem csatol”.

[111] Az alperes az elsőfokú eljárásban megjelölte azokat a tényeket, amelyeken az adós ezen állítása alapul: a felperes 2025. július 21-én ügyvédi minőségében írt egy e-mailt a e-mail cím2 e-mail címre, és ehhez a leveléhez nem csatolt meghatalmazást. A felperes meghatalmazója ezután a felperes által megfogalmazott általános tájékoztatást nem a cég2 hivatalos elektronikus elérhetőségéről, hanem egy újonnan létrehozott e-mail címről küldte ki, amiből az adós a logika szabályaival ellentétben nem álló módon vonhatta le az a következtetést, miszerint a felperes fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik.

[112] Való tény, hogy a felperes az első e-mailhez nem csatolt meghatalmazást. Az első e-mailben megfogalmazott általános tájékoztatást ezután az általa képviselt cég küldte az érintettek részére egy újonnan létrehozott e-mail címről. E tényeket az adós értékelhette úgy, hogy a felperes fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik, mert ez a következtetés – erőteljes megfogalmazású ugyan -, de való ténybeli alapokon áll.

[113] A szöveget nem a felek szubjektív, hanem az átlagolvasó szemszögéből kellett értelmezni. Az ilyen értelmezés arra irányul, hogy az átlagos és észszerű olvasó milyen jelentést tulajdonítana az írásnak. Az átlagolvasó a szöveget nem az egyes részletekre koncentrálna, azok részletező elemzésébe bocsátkozva, hanem jellemzően egyszer és egészében olvassa. Nem törekszik a szöveg alaposabb elemzésére, a tartalom meghatározásánál leegyszerűsítést alkalmaz. Figyelembe veszi a teljes szövegkörnyezetet, a szavaknak hétköznapi jelentést tulajdonít és jellemzően az érdektelen kívülálló nézőpontjából, összbemomása alapján értékeli a közölteket. Mindemellett az átlagolvasó a provokatív, erőteljes kifejezéseket képes úgy megítélni, hogy mentes marad azoknak a mondanivalót eltúlzó, illetve azt jelentéktelenítő hatásától is.

[114] Az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság tévesen vette figyelembe a felperes azon előadását, amellyel a szöveghez annak konkrét tartalmán túli elemeket is társított. A kijelentéseket az átlagolvasó szemszögéből kell értelmezni, aki az eljárásban feltárt peradatokat nem ismeri, értelmezése kizárólag a cikk szövegére, annak összefüggéseire támaszkodhat. Az adott szövegkörnyezetben pedig a közléssel a szerző azt állítja, hogy egy e-mailhez a felperes nem csatolt meghatalmazást, a nem saját e-mail címről való levelezéssel pedig „fiktív e-mail cím és valótlan személyazonosság mögé bújik”.

[115] A következtetésnek minősülő közlésnek nem tulajdonítható olyan tartalom, hogy a felperes bujkálva, inkognitóban, jogosultság nélkül járna el. A meghatalmazás hiányára vonatkozó állítás pedig valós tény sem tüntet fel hamis színben, annak olyan többlettartalom nem tulajdonítható, hogy a felperes a hivatalos eljárásai során nem csatol meghatalmazást.

[116] Az elsőfokú ítélet indokolásának 35., 89., 93., 96. és 97. bekezdései adós képviselőjét nem nevesítik. A 35. bekezdés az alperes előadását tartalmazza, de sem ebben, sem a további bekezdésekben nem szerepel károsultként. Való tény, hogy az ő e-mail címéről egy károsult küldött elektronikus levelet a cég2-nek, hiszen adós képviselője a magát károsultnak tartó adós képviseletében írta az e-mailt. Annak pedig a per szempontjából érdemi jelentősége nincs, hogy a képviseleti jogosultságát igazolta-e, ennek hiányában álképviselőnek tekinthető-e.

[117] A második közlés a felperest nem érinti. A sajtóközlemény nem állítja, hogy a felperesnek lenne strómanvállalkozása, így a közlésben megfogalmazott cél a tekintetében nem is értelmezhető.

[118] A harmadik közlés vonatkozásában nem állapítható meg, hogy annak tartalmát a felperes milyen okból sérelmezi: a „csoport” minősítését vagy azt kifogásolja-e, hogy ezt a csoportot „segíti”. A sajtóközlemény a felperes tekintetében konkrét bűncselekmény elkövetését nem állítja, az adós ebben – az egyébként nyelvtanilag helytelen és tartalmilag is nehezen értelmezhető kijelentésében – összefoglalja az interjúban tett kijelentéseit, az általa bemutatott cselekmények alapján a végrehajtási eljárásban az ingó és ingatlan vagyont megsemmisítőket „rendszer szinten működő, szervezett törvénysértésekből élő” csoportként definiálva, amelyet a „korábban megnevezett hatóságok, ügyvédek és szervezett bűnözői körök segítenek”.

[119] A Kúria más ügyben kifejtett, a vagyonszerzéssel érintett személyek véleménynyilvánítási szabadságának határaival kapcsolatos jogértelmezése szerint „Egyes cégek banki adósságainak megvásárlása, az ilyen módon történő tulajdonszerzés, illetve a megszerzett tulajdonnal való rendelkezés a gazdasági élet bevett jelenségének tekinthető. Azoknak, akik ilyen jellegű tevékenységet folytatnak, számolniuk kell azzal a jelenséggel is, hogy ezeknek a folyamatoknak nem csupán nyertesei, hanem adott esetben akár kárvallottjai is lehetnek, akár még teljesen jogszerű folyamatok eredményeként is. Nem lehet kizárni azt, hogy a folyamat során vállalkozásaiktól, befektetéseiktől megválni kényszerülő személyek

magát a folyamatot, illetve az abban részt vevő személyeket, illetve szervezeteket kritikával illessék” (Pfv.20.421/2023/4. számú határozata).

[120] Ehhez hasonlóan az ítéltábla megítélése szerint a jelentős értékű vagyona folyó végrehajtási eljárásokban azoknak, akik abban végrehajtóként vagy végrehajtási vevőként részt vesznek, számolniuk kell azzal, hogy ezen eljárás „kárvallottjai” – még jogszerű eljárás esetén is – magát a folyamatot, az abban részt vevő személyeket, szervezeteket erőteljes kritikával illetik.

[121] A csoportot minősítő közlés nem a felperesre vonatkozik, korábban nevesített ügyvédként őt a „segíti” kijelentés érintheti. Az elsőfokú bíróság által e körben elrendelt és „a felperesre vonatkoztatva” megállapított helyreigazítás szövege az olvasók számára nem teszi egyértelművé a jogsértés, a felperesre vonatkozó valótlan tényállítás mibenlétét.

[122] A jelenlegi ítélkezési gyakorlat egyértelmű abban, hogy a konkrét bűncselekménnyel gyanúsítás, vádolás és tényleges büntetőeljárás hiányában nem értelmezhető az ártatlanság vétele alkotmányos alapelveként megsértése. A ma jellemző közbeszédben a „maffia”, vagy a „maffiózó” kifejezések használata az általános közfelfogás szerint sem jelenti közvetlenül bűncselekmény elkövetését (a Kúria Pfv.22258/2017/6., Pfv.20421/2023/4. számú határozatai).

[123] A gyakorlat egyértelmű abban is, hogy a keresetben sérelmezett közléssel összefüggésben vizsgálható a személyiségi jog megsértéséből következő igényérvényesítési jogosultság fennállása (a Kúria Pfv.20919/2023/5. számú határozata).

[124] Tekintettel arra, hogy a csoport minősítését érintő kijelentés vonatkozásában a felperesnek nincs érintettsége, a „segíti” kijelentés pedig a jogi képviseleti feladat ellátására tekintettel valós tényen alapuló értékelés, a helyreigazítás iránti igény a harmadik közlés tekintetében is alaptalan.

[125] A fentiekben kifejtett jogi álláspontra tekintettel a másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezésben foglaltakat érdemben nem vizsgálta, az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[126] A fellebbezés eredményes, a felperes az első- és a másodfokú eljárásban is pervesztes. Az Fővárosi Ítéltábla a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes képviseletének ellátásával összefüggésben az első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú eljárásra 3 munkaóra, a másodfokú eljárásra 5 munkaóra alapulvételével állapította meg, a hírportál üzemeltetőjét elsőfokú perköltség megfizetésére kötelező rendelkezés egyidejű mellőzésével. A jogi képviselő áfáfizetésre kötelezett.

[127] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (2) bekezdés b) és c) pontja, valamint 42. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított kereseti és fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság szintén a felperest kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján. A hírportál üzemeltetőjét kereseti illeték megfizetésére kötelező elsőfokú rendelkezést mellőzte.

[128] A felperesnek az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie.

[129] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[130] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. március 12.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró